

[okt. - nov. 1900]

Berlin 85

Draga! - Visto je prelo teden dni odlagam in odlagam ta list.
Kajpisanu imam že par dni. Ali kaj živčes, sedno se mi neloj novih
člankov vti v glavi, lastno ne morem spraviti noj povpir. Pres ne
nem, kako je to, da od samih mislij, ne ostane nobena.

As 113
NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIZNICA
ČI LJUBLJANA 3t. 85

Tako sem srečna. Žnos, da se mi čudijo, da sem tako zdrava in da
tako fino izgledam. Kaj misliš šest mesecev a morini nič, niti sla-
bo, niti sem bleda niti imam lojz nelep, niti kraj obuzega. Klado
pravi, da se mi sedaj bolj dopade, ker nekako režno izgledam. Tinkula
sem si fini kloubis, dolgi "Kragen" pa ga čisto pilnem. Mala je grozno
živa. Tako je nemirno! Sedno se kopca v meni. Tako je festno, ti ne vet.
Gladim na sprehode, na rejtave, parat me je polno. Tu z kladam se nina-
ra tako stranso rada. Čisto je nemirno. - Ah, quas v jednej postelji ni
nič. - Da, ako bi bila dva metra široka, ali tako je preduče in neapret-
no. Tako "izite" prejemati se mi bolj dopade. Stadar sem gospoda pa
že opodim. Lidva soa grozno razpoojena. Tako se tepava večsikh! Tu čisto
zala soa vedno. Quas nlt quordupit. Stadar sem lepa, pa vidim, kako sem
mu rči, a repenim in postavljam, da je kraj. Quas, zdaj ko sem prišla
v Prago mi je dal lepe "Trocenoblinge" ki mi jako fino stoj. Moji
larije so že precej dolgi (15 - 20 cent.) in so žviti, nosim jih prelo nos.

ah, kaj me poimem. Prožno za rožnih obrazih. Ves, prvog vrata si zavežem, vti
trata, napravim inenitno pentijo, moko zavrtim z glavo, da se mi lasje
prav zapeljivo razlanitajo, pa ga poljubljam, poljubljajam, da miš dinstat
ne more, oči neta, obraz in prsa, — tako je krasen, tako je krasen!
Ves, kadar ga vidim tako zolega, lepoga, mladega, svežega, krasnega mi
postane natrat tako divno v duši tako neto! Če je pa tako lep! Čisto
položno mi je. "Moj Kristus, moj Kristus!" se mi zdi in natrat postane
taka in nežna in samo gledam ga. Ali zas, kadar sem divja, kadar mi
moja ciganska veri zavre, potem ga poljubljam, uh! tega zaginem v
svojo roč ljubav. — a on je tako nežn, tako fin. Troi in beraci z oči mi
prožini oči, a jaz sem lepo nevedna in nič ne vidim. Časaj deka! In se
boj se mi položim, tako sem lepa, roča, tako me kipi v meni, ka-
ko mi volka žla ribira. Čisto črtim, tako se mi oči svetijo, tako
pukati iz mene moja divja mladost. ah, ti tako je lep! Tako mi je
kotor, da letim na divjem arabakem konju v krasnem solninem zarn
po ravirini. Čisto gola sem in samo solnce me vidi in poljublja,
a jaz letim, letim. V daljavi se svet morje, se razlanjeno, jezno
vre belo, se kipeče. In jaz letim v njega in orejam se in vrtam
ah! — Tako mi je, kadar imam leda rada, in napolei se mi vzem
v narvoje. Dusi, vzmi me, vzmi me! ah, tako je krasno! — Ves, on
mikor ne reče, nič ne pravi, samo z oči, a jaz se tako rada kopy

ljem v njegovih prozornih pogledih. - Ah, ti Franca! jaz res ne vem kako
sem. - Še dar pride mala na svet, huj! jaz jo mečem v grodz in le-
tam z njo in sročem in vriskam! Jdrega darja bi hotela bi bi dirjal z
menoj stroj, jedno barko, zrak tako z jadrni in nevihtoma moji, ve
polno gronda in bliska in divjih valov! Ves, na mesci bi obesila velike
zvezdice - ne na mesci na solnce - pa bi se zvezda stroji sve-
tanja. Frrr! ah bi se letelo! - Ves, tista stara katoliška nebena so sam
dvojcas! Moj stroj je tako velik in močan! Kiti ne boje, da vedno plavim
nad njim, prevleto je. In kadar umrem, mi da volje, oh in moči mi da
da bom lahko skakala od zvezde na zvezdo in se borila stroj po nebu!
Kakor blisk. Še videla! Kari ni me diši celo včas sedeti v nebesih in
peti. To je sama mir! a kaj mi je mir! - Če sem pa tako polno življenja
in mladosti! Tako kripim, kripim! Lez goldungo leto gem na baletan in v
Pansjo. Horam! malo sam kadu za dva mesci ali tri. - Ah, ali mus
včas! Ah, ero bi naši filistri vedeli naše ponizne, hladne druce!
Franca, tako močno je biti mlad in ljubiti! Kasih mislim, da se isto
rozletim in rozlinem ot sreče. Pa tako včas, so aus dem Stegreif. Pro-
sim se! Bonisti se v izgovorjem, živim ot danes do jutri, pa vedno mi je
leps. - Nisem je dosti vizila sveta in videla krasnega to leto moje
bohemskega življenja? - Ah, jaz nisem nič pametna! - 67 doma

inžen same žalostne stvari a to me ne moti. Lepo, a me šteti ne pri-
mejo. Tadar imam denar živim in laim mid Brains, gum + gladiste, r ta-
riete knjige itam, kadar je prazen žep, rierjam korupir + blisak a
putrom. Ali včini smo vedno! - To z kadom imava valz vojo kav, ker
+ drugeče takoj slovega. Včas ima voje mukice, pa ravno to je fino.
Toda kaj je že o "Florento". Stralota! Stola sloveka sta vidva?!

Imena, tava žaljubljenost! a midva! hm, na predavanja, citanje,
pisanje in polno delo!

Pa z Bogom, Dugate si napisem, a par pol nemnosti.
Dolgi in pogumni!

Pogumni

Pisni, pisni, pisni!!!

13: - Bi "Edinost" prevzela kakšni avtorizovani prevod vake
petre povesti? - leveda cel rokopis naenkrat. Informiraj a, prosim!

Kaj pa je z mojimi prevodi a onega nemškega pisma Petra Albenberga

~~ni, ne morem se spomniti, vake se piše.~~

"Zemlje bise" - prva hancica Dugh Ti. - lili T. kaj čigis a
vise? - Probiton pisano ostere mid nemci. —